

Samgongan nú standa sína roynd

LÍTIÐ og einki er enn komið fram um, hvussu landsstýrið ætlar at enduskoða sítt egna figgjarlógarpuppskot fyri 1993. Sum skilst tingast teir báðir samgonguflokkarnir um, hvussu teir kunnu skerja uppskotið við teimum umleið 150 mill. kr., sum annars vórðu settar av til at standa ímóti veðhaldum.

TAD frættist, at flokkarnir báðir hava ymisk uppskot um bæði sparingar, nýggjar inntøkulógir, lønarniðurskurð ol. Men einki fókikiligt fyriliggur enn. Og sum tað skilst, so eru flokkarnir heldur ikki á einum máli um, hvussu málið skal loysast. Tað er greitt, at hóast tað nú meira og minni er álagt okkum at fáa javnvág á figgjarlógina, so er tað ikki bert henda stóðan, sum samgongan skal umrøða, men tað er øll stóðan í samfelagnum í síni heild: hvussu til stendur, hvønn veg tað ber og hvat kann gerast fyri at verja seg móti teimum ringastu brotasjógvunum. Tað eru tey, sum halda, at tað, sum higartil er komið inn á skútuna, er bert onkur smávegis sjakur.

SAMGONGAN er í eini torfari stóðu, tí hon eins og samfelagið alt er trongt upp í ein krók. Sparast skal so ella so og spurningurin er nú, hvussu ein kann sam-eina tey ymsu ynskini og krøvini. Og hetta vita vit kann verða torført, tá vit hava tveir flokkar, sum hugsjónarlaga og grundleggjandi eru so ójavnir á máli. Men tað var so hetta Føroya fólk valdi, og sum hesir flokkar tóku undir við eftir síðsta val, at teir skuldu royna eina samgongu. Víst varð á, at endiliga var møguleiki at skipa eina tveyflokkasamgongu, sum slapputtan um teir smærri flokkarnar. Hetta skuldi skapa frið á politiska pallinum. Tað eru ymiskar meiningar um, hvussu hesir flokkar hava klárað uppgávuna. Tað eru tey, sum siga, at teir eiga at taka avleiðingarnar av kreppuni og fara frá. Onnur siga, at tað er eingin hjálp í tí at fáa aðrar flokkar, sum eisini eiga sína ábyrgd av kreppuni, til ræðið. Sagt verður so eisini, at kreppa er í øðrum londum við, og tí ber ikki til at leggja alla skyldina yvir á hetta landsstýrið. Sagt verður, at vit hava ikki brúk fyri eini politikari kreppu nú eisini osfr. osfr.

TAD er greitt, at samfelagið alt er á einum álvarsligum vegamóti. Samgongan sleppur av álvara at standa sína roynd. Hon má vísa Føroya fólk, um hon er før fyri at skera íggjognum og reka ein búskaparpolitik, sum loysir upp fyri akuttru trupulleikunum og sum gagnar samfelagnum uppá longri sikt. Her mugu tøk takast í felag, eingin ivi um tað, men tað verður neyðugt at slaka á nógvum økjum hjá báðum flokkum. Her verður ikki bert hugsað um tað stóru linjurnar men eisini um 17. mansins áhugamál kring landið alt. Fer nú bráddliga hvør einstakur tingmaður at seta fram ultimativ krøv, sum skulu verja tey ymsu atkvøðugini heldur enn at taka samlaðu áhugamál landsins framum, so hevur henda samgonga einki tilverugrundarlag longur.

KOMANDI dagarnir fara at vísa okkum, um samgongan megna at taka ótraditionellar og eisini ópopulerar avgerðir, sum eisini ganga uppá tvørs av floksins egnu sjónarmiðum og áhugamálum. Ger hon ikki tað, so verður ein heilt nýggj stóða, har samgongan antin skal víðkast við

fleiri flokkum, ella eitt heilt nýtt landsstýrið skal taka við. Megna vit heldur ikki tá ikki at koma til sættis, so kann endin verða tann, at vit fult og heilt fara at verða stýrdir uttanífrá. Henda stóðan er lutvíst longu íkomín, men enn eiga vit so eitt lögting og eitt landsstýri. Tað er fullkomiliga upp til teir 32 tingmenninar og tey 5 landsstýrisfólkini, hvat nú skal henda við Føroya framtíð. Stórar avgerðir skulu takast. Tær krevja stórar menn og kvinnur. Tær krevja ábyrgd men eisini virðing.

EINGIN sigur, at hetta er nøkur løtt uppáva. Men loysast skal hon so ella so. Og nú mugu so landsstýrisflokkarnir vísa okkum, at teir duga, tora og eisini vita, hvat teir gera.

Verkfrøðingafelagið 25 ár á baki

Liðin er fjórðingsöld, síðani navnfæmri føroyskir verkfrøðingar tóku stig til at skipa eitt føroyskt verkfrøðingafelag. Hesir vóru Heini Olsen, Kristjan Jensen, Páll Mikkelsen, Elið Larsen, Hans Biskupstø, Chr. Eli Lamhauge og Niels Juel Nolsøe. 6. juli 1967 settu teir 40 sivil-, akademi- og teknikumverkfrøðingum stevnu. Fundur skuldi verða á Hotel Hafnia ólavsøku-aftan sama ár.

Teir sjeý skutu upp at stovna felag, hvørs endamál skuldi verða

- 1) at virka fyri góðum samstarvsbrøðaligum viðurskiftum limanna millum,
- 2) at bøta um atstøðurnar at halda við líka og økja teknisku útbúgving verkfrøðingastúðtarins og annars
- 3) at taka sær av felags áhugamálum limanna.

Hurrarópin dundu

Einir 30 verkfrøðingar møttu á ólavsøkufundinum og tók væl undir við tí sjónarmiði, at allir føroyskir verkfrøðingar áttu at vera í sama felag.

Leivur Johannesen, Páll Mikkelsen, Niels Juel Nolsøe, Heini Olsen og Kristjan Jensen vórðu valdir í nevnd at fyrirleika stovnandi aðalfund og at smíða uppskott til felagssamtyktir. Tiltakslimir gjørdust Eivin Hansen og Magnus Simonsen.

Áðrenn menn fóru hvør til sín, róptu teir hurrá, so »tað dundi í«, skrivar fundarskrivarin Páll Mikkelsen.

16. desember 1967 varð Føroya Verkfrøðingafelag stovnað. Fyrsta nevndin skipaði seg soleiðis: Páll Mikkelsen, formaður,

Heini Olsen, næstformaður, Niels Juel Nolsøe, skrivari og kassameistari, Eivind Hansen og Vøgg Guttesen. Tiltakslimir vóru Alfred Steensen og Mortan Winther Poulsen.

Áhugafelag og fakfelag

Í fyrstuni var Verkfrøðingafelagið ikki eitt fakfelag. Á ólavsøkufundinum í 1967 varð samtykt, at lønar-spurningurin ikki skuldi gerast eitt høvuðsmál í fyrstu syftu, tí ætlanin við felagnum var ikki at skerja tey rættindi, føroyskir verkfrøðingar høvdu sum limir í útendiskum fakfelag. Dentur varð heldur lagdur á fyrilestrar, skeið og tilfitt virksemi.

Men seinni gjørdist felagið kortini fakfelag. Í 1980 fekk tað fyrsta lønarsátt-

Frá ólavsøku-fundinum í 1967, tá felagið varð stovnað. Mynd: Bambus

málan við landsstýrið og er nú fakfelag hjá teimum verkfrøðingunum, sum starvast hjá landsverkfrøðingunum, SEV, telefonverkinum og flestu kommununum.

Síðani 1988 hevur verkfrøðingafelagið samráðst saman við hinum akademikarafeløgnum um sáttmálar við tað almenna.

Veitsla og minnisrit

Í meira enn 20 ár hevði Verkfrøðingafelagið innivist, har sum tað frægast fekk. Øll hesi áriní kjakaðust limirnir dúgliga um at fáa felagnum egin høli, men ikki fyrr enn í 1988 fekk felagið síni egna hús og býrnu í Tvørgøtu 3 í Havn.

Í løtuni eru hálvtannað hundrad limir í Verkfrøðingafelagnum. Fyri einum ári síðani vóru teir 175 í tali. Í dag sita í stýrinum: Jo-

han Poulsen, formaður, Símun Hammer, næstformaður, Jákup Enni, skrivari og kassameistari umframt Bjarka Johannesen og Suna Joensen. Eiríkur Kristjansson og Herluf Mortensen eru varastýrislimir.

Føroya Verkfrøðingafelag heldur 25 ára føðingardagin við veitslu 31. okt. Seinni í ár gevur felagið út eitt minnisrit.

Í dag sita í stýrinum: Jo-